

Tað stendur fast

Havi fyrr nevnt, at tá talið av fólkatingslimum er 179, so kemur hvør sessor at telja annan vegin, men at eitt javnaðarumboð skal vega so nógv til frama fyri Poul Nyrup, at javnaðarveljarar setast heima av teirri grund er ein reining av veruligu viðurskiftunum, sum hinir flokkarnir ræða við.

Poul Nyrup hevur givið Føroyum mein hogg, og tað hevur Javnaðarflokkurin tikið avleiðingina av, so skilnaður er í kommin okkara millum.

Schlüter og Ellemann hava tó verið beiskari, tí hetta at leggja eina dulda ætlan um at kollrenna tað føroyska samfelagið kann ikki samanberast við nakað annað. Hendan ætlan var førd í pennin av »Færøgruppen« oktober 1992,

men tað eydnaðist at dýlja hetta notat fram til 1995, og tá var skaðin hendur.

So tit, sum himprast, hugsið um, at besti møguleikin fyri at rætta nakað upp aftur er at velja eitt óheft javnaðarumboð, sum hevur merkt uppá sín kropp ágangin frá Schlüter, Nyrup, Lykketoft og Ellemann.

Vit verða óheft av flokkum teirra. Tað skulu tit lita á!

10. mars 1998
Atli P. Dam

Tveir bakkar, men eingin verja!

Í sambandi við broytingina í stýrisskipanarlógini hava føroyingar lært, at tað rætasta er, at valdið í samfelagnum er skift sundur í triggjar partar: Tað lóggevgandi, tað útinnandi og tað dømandi. Um hendan skipanin virkar sum tilætlað, so forðar hon fyr, at valdið í samfelagnum verður savnað á einum stað og misbrúkt.

Fólkatingsvaldið er eitt merkligt val. Vit skulu velja tvey umboð til fólkavaldar tingið hjá dønnum. Hesi bæði umboðini skulu vera við til at halda í oyruni á donsku stjórnini. Tað, sum er umráðandi fyri okkum, er, hvussu munadygt eftirlitið hjá Fólkatingsinum er, tá ið talan er um danskan politikk mótevís Føroyum. Tað er royndur lutur, at danska stjórnin hevur gjørt beinleiðis og ógvuslig inntriv í føroysk viðurskifti.

Hvørjar møguleikar hevur tað Fólkatingsið at leggja seg út í hetta, um slík inntriv ikki eru góðtækilig?

Royndirnar tala fyr seg! Nefsið til stjórna í bankamálum var fullkomuliga einkisigandi. Fyrst og fremst hevði henda fólkatingsavgerðin á ongan hátt støði í føroyskum viðurskiftum og veruleikum: Talan var um eitt nefn sum eina og aleina snúði seg um danskan innanríkispolitikk. Fólkatingsið er sostatt ikki ført fyr at verja føroyska samfelagið móti politiskum yvirgangi frá donsku stjórnini.

Hvørjar møguleikar hevur so Føroya Løgting fyr at stæða inntrivum frá donsku stjórnini og fyrisingini, tá ið hesi inntriv hava ein meiriluta í tinginum og føroyska fólkinum móti sær? Royndirnar tala fyr seg: Føroya Løgting

hevur heldur ongan møguleika at stæða stjórnini, tiansheldur at koyra hana frá.

Tann turrisligi veruleikin er, at eitt stjórnar- og fyrisingarvald hevur ført ein ávísan politikk mótevís okkara samfelag, og at hesin politikkurin ikki hevur havt undirtøku ímillum okkum, sum búgva í hesum samfelag. Og tann turrisligi veruleikin er, at hetta fólk hevur onga verju havt í sínum fólkavaldi umboðum, - og tað hóast vit velja umboð til tvey ting!

Vit kunnu ikki liva við hesum, og tað sømir seg ikki

dønnum!

Tað mugu vit fáa eitt prátt um. Danska tjóðin roknar seg sum eitt av fremstu umboðum fyr tradítionina, at ein stjórn ikki eigur at kunna at hóreggja sær móti fólksins vilja. - Vinstriflokkurin bardist í fjórðingsöld fyr hesi demokratisk grundreglu; hon varð veruleiki í 1901 og er síðani staðfest í grundlógini í 1953. Tí ber til at fáa danir at skilja, at stjórnarviðurskiftini mugu broytast, so eisini føroyska fólkid kann verða vart av hesi demokratisk grundreglu. Men tað krevur, at tað verður framborið nóg greitt.

Sakliga og gjølla! Tað fer eitt tjóðveldisumboð at síggja til.

Ólavur Waag Høgenesen

Undirgrundaravtalan

Í sjónvarpssendingini í gjárkvöldið hugleiddi Pauli Ellefson um góðar og ringar yvirtøkur.

Sum altíð partvís við at sláa alt upp í glens.

Sum varaðstjórnari í Realkreditstovninum fái eg ikki gjørt politiskar viðmerkingar til tað hann segði um dagfóringina har - sum ikki beinleiðis er ein yvirtøka tí ókið frammanundan er føroyskt.

Grannskoðari stovnsins átti heldur ikki at skemta við hesum á so ógreiðan hátt, tí viðskiftafólk okkara kundu kanska komið í tankar um revisiónina av Føroya Banka og sett spurnartekin við, um eisini Realurin skal grannskoðast umaftur.

Men tað mest áhugaverda var ássannanin av at yvirtøkan av »Rævninum í undirgrundini« - var ein góð yvirtøka.

Er tað lagnunnar speisemi, at hann sum við hond og fót bardist fyr eini grønlandskari 50/50 skipan og saboteraði samráðingarnar 1981-85 nú noyðdist at broyta hugsan um hesa yvirtøku.

10. mars 1998
Atli P. Dam

Skulu teir nú hava bankan aftur?

Hvør stýrði báðum bankunum í 80'um?

Svarið kenna øll. Hvør minnst ikki, hvussu Fólkaflokkurin reypaði av, at teir »áttu« nevndirnar í báðum bankunum.

Nú skattgjaldarin gjøgnum Fíggjargrunnin bjargaði bankanum, hevur hann í trý ár góldið aftur góðar 200 milliónir til skattgjaldaran.

Eitt fólkatingsumboð fyr Fólkaflokkinn og

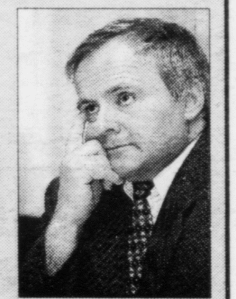
Sambandsflokkin sær tað sum sína størstu uppgávu í-gjøgnum fíggjargrunnin, har meirilutin eru danir, og við hjálp frá eini borgarlígrari stjórn, at lata bankan aftur til teir somu, sum Edmund Joensen so mangan hevur nevnt.

Javnaðarflokkurin er einstasti flokkur, sum greitt hevur boðað frá, at áðrenn nøkur søla av bankanum kemur upp á tal, so skal skattgjald-

arin hava allar sínar pengar aftur - við rentum. Einasta umboð í Fólkatingsinum, sum kann verja hesi sjónarmið, er eitt javnaðarumboð.

Henrik Old
væleini Javnaðarflokksins

Henrik Old heldur einki um tað, at teir borgarlígru nú vilja selja fólksins banka

Lesarabrøv

Óli Breckmann á snarskeið í fólkaskikk!

Tað eru nakrir persónar í føroyskum politikki, sum halda seg vera »smartari« og stuttligari enn aðrar. Teir siga nøkur órein ting, sum teir vita, at nøkur fá fólk flenna eftir. Men eftir øllum at døma hugsa hesir somu persónar ov lítið um tey, sum ikki halda slíkt vera so stuttligt, men heldur óndsinnað og innbálalaða útspilling.

Sannleikin er, at fjóldin heldur nógv minni um tey fólk, sum uppføra seg soleiðis enn um tey, sum hetta gongur útyvir.

Helt hevur lesarin longu funnið útav, hvat undirritaði sipar til í hesi grein, nevniliga fyrstu politisku val-

sendingina í ÚF herfyri, har floksformenninir røddu um fólkatingsvaldið.

Til tess at seia niður á formann Tjóðveldisflokksins, Heina O. Heinesen, segði Óli Breckmann, at skuldi tjóðveldismaðurin á fólkatings, sum veljarakanningarnar benda á, so noyðist hann fyrst á snarskeið í donskum!

Nú er tað ikki so óvanligt við skeiðum, bæði av einum og øðrum slagi, og eingin sigur, at nakað negativt nýst er at leggja aftanfyr tað at fara á skeið. Men soleiðis, um Ó. B. bar hetta fram, er einki at ivast í, at hetta var ætlað sum eitt slag undir beltið hjá Heina.

Politiskir eygleiðarar halda ikki, at slík framferð er til fyrimums fyr tann, sum á slíkan ósømligan hátt roynir at vinna sær politiskan fyrirum.

Men nú Óli Breckmann tosar um snarskeið, kundi verið hóskandi, at hann sjálvur fór á snarskeið at læra seg fólkaskikk. Tað er ikki føroyskt síðvenja soleiðis at tosa niðursetandi um onnur skilafólk - sjálvt um tey ikki júst eru akademikarar sum ÓB.

Eg ivist onga løtu í, at hjartað hjá Heina O. Heinesen brennir líka so heitt fyr føroysku tjóðini og føroyskum áhugamállum, sum hjartað hjá Óla Breckmann,

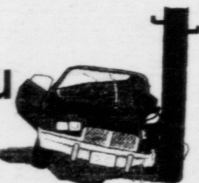
og eg vænti eisini, at Heini er líka so frægur í donskum, sum danir eru í føroyskum!

Tað hevði einki gjørt, um føroya fólk gav ÓB »fri« nøkur ár á fólkatingsi, meðan hann lærði seg fólkaskikk her heima í Føroyum. Avloysarin kundi hóskandi verið Heini ella onkur annar tjóðveldismaður ella - kvinna, sum á ein sakligan og mannsømligan hátt kunnu bera føroyskt sjónarmið fram á fólkatingsi.

Við ynskjum um eitt gott tjóðveldisval, 11. mars. Við tjóðveldiskvøðu.

Vílmund Jacobsen

Gott!
at tey sótu
í belti!

Bilbelti er lívbelti!